

**EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
PEDAGÓGIAI ÉS PSZICHOLÓGIAI KAR**

Bolló Henrietta

Self-conscious emotions and social status

-Tézisfüzet-

**Pszichológiai Doktori Iskola
A doktori iskola vezetője: Prof. Dr. Demetrovics Zsolt**

**Szocializáció és társadalmi folyamatok
Programvezető: Dr. Nguyen Luu Lan Anh**

**Témavezetők:
Prof. Dr. Hunyady György és Dr. Orosz Gábor**

**A bírálóbizottság tagjai:
Dr. Fülöp Márta, elnök
Dr. Kovács Mónika, titkár
Dr. Szabó Zsolt Péter, belső bíráló
Molnárné Dr. Kovács Judit, külső bíráló
Dr. Fábri György, tag
Dr. Ehmann Bea, tag
Dr. Hadarics Márton, tag
Dr. Fülöp Éva, póttag**

Budapest, 2020

A disszertáció célja

A dolgozat célja az egyéni szociális státusz éntudatos érzelmekre gyakorolt hatásának feltárása. Megvizsgáltuk, hogy a státusz két vetülete, az objektív vagy a szubjektív státusz befolyásolja-e inkább, hogy mire büszkék az emberek ill. mit irigyelnek inkább másoktól. Hat, különböző módszertant alkalmazó tanulmány empirikus bizonyítékot szolgáltatott a szubjektív, társas tényezőknek az anyagi javakhoz képest. Továbbá, eredményeink igazolják, hogy egy olyan materiális társadalomban, mint amilyen a miénk is lehet, az emberek hajlamosak eltúlni a kézzelfogható tárgyak fontosságát, amikor azt gondolják, mire lennének büszkék. Noha az éntudatos érzelmekkel kapcsolatos korábbi kutatások elhanyagolták a szubjektív társas tényezők vizsgálatát, jelen dolgozat eredményei rávilágítanak jelentőségükre, és új kutatási területeket nyitnak meg.

A dolgozat felépítése a következő: a Bevezetőt a szociális státusz pszichológiájával indítjuk, majd sorra vesszük az éntudatos érzelmek kialakulásának fejlődéslélektani és kognitív megközelítéseit, illetve azt, hogy hogyan járulnak hozzá ezek az érzelmek általában a szociális státushoz. A disszertációban tárgyalt két fő érzelem a büszkeség és az irigység, így ezek meghatározása és funkciója külön fejezetben jelenik meg. A bevezetés végén megfogalmazódnak a kutatási kérdések és a hipotézisek. A Módszerek és Eredmények fejezetekben hat tanulmányt mutatunk be, melyekből az 1-4. tanulmányok büszkeséggel kapcsolatos kutatások, az 5. és 6. tanulmány pedig az irigységgel kapcsolatos. Bár mindegyik tanulmányt rövid megvitatás követi, a következő nagy részben az Általános megvitatásban összefoglaljuk az eredményeket, azok jelentőségét és a meglévő ismeretekhez való hozzájárulásukat, külön figyelmet szentelünk a tanulmányok korlátainak és jövőbeni kutatási irányvonalak felvázolásának.

Bevezető

Az elmúlt néhány évtizedben egyre nagyobb hangsúlyt kapott a számos tudományterületen a szociális státusz egyéni különbségeinek vizsgálata. A szociális státuszban megragadható az egyéni szintre vetített társadalmi szerveződés. Meghatározása szerint „a szociális státusz meghatározható egyfajta hierarchikus pozícióként mások helyzetéhez viszonyítva egy társadalmi vagy társas kontextusban” (Åslund, Leppert, Starrin és Nilsson, 2009, 55. oldal).

Evolúciós szempontból a szociális státuszt úgy definiálhatjuk, mint az erőforrásokhoz való hozzáférés mértékét, ahol ezek az erőforrások közvetlenül szolgálják a túlélési célokat. Evolúciós értelemben a magas státusz az erőforrásokhoz való nagyobb hozzáférést jelenti, az alacsony státusz pedig kevesebb hozzáférést (Homans, 2017; Magee és Galinsky, 2008; Mazur, 1973; Zitek és Tiedens, 2012).

A modern világban a szociális státusz szimbolikusabb tényezőkhez kapcsolódik, melyek közvetett módon szolgálnak túlélési célokat. Ideális esetben, ha a hierarchiát a tagjai kölcsönösen elfogadják, az minimalizálhatja az evolúciós értelemben költséges konfliktusokat, segít kialakítani a rendet és elősegítheti a csoporton belüli koordinációt (Berger, Rosenholtz és Zelditch Jr, 1980). A Dominancia-Presztízs modell (Cheng, Tracy, Foulsham, Kingstone és Henrich, 2013; Henrich és Gil-White, 2001) szerint a társas hierarchiák a rangsorolás két fő rendszeréből fakadnak. A dominancia magában foglalja az alacsonyabb rangúak megfélemlítését azáltal, hogy az erőforrások visszatartásával fenyegeti a többieket. Pozitívan kapcsolódik a nárcizmushoz, agresszióhoz, és negatívan kapcsolódik a barátságossághoz (Cheng, Tracy, és Henrich, 2010; Henrich és Gil-White, 2001). Ezzel szemben azok a magas státuszú emberek, akik presztízsüket használják pozíciójuk megszerzése érdekében, a csoport tagjai tiszteletben tartják, mert sok kulturális tudással és a csoport által nagyra tartott készséggel rendelkeznek, ezentúl nyitottak is megosztani ezeket az erőforrásokat (Henrich és Gil-White, 2001).

Mivel jelen dolgozat kiindulópontja, hogy az emberek alapvetően motiváltak a magas szociális státusz elérésére és fenntartására, fontos meghatározni, hogy mit értünk szociális státusz alatt pontosan. Korábbi empirikus kutatások bizonyítékot szolgáltatottak arra, hogy a szociális státusz objektív és szubjektív oldala differenciáltan hat számos pszichológiai változóra, mint például a negatív érzelmek, pesszimizmus, stressz, az aktív és a passzív megküzdés (Adler, Epel, Castelazzo, és Ickovics, 2000), mentális egészség (Franzini és

Fernandez-Esquer, 2006), jóllét (Howell és Howell, 2008), depressziós tünetek (Hoebel és mtsai., 2017).

A szubjektív szociális státusz (SSS) arra a csoporton belüli helyzetre vonatkozik, ahogyan az emberek önmagukat észlelik egy csoporton belül (Davis, 1956). Elméletileg a szubjektív szociális státusz fogalma szélesebb, mint a „relatív társadalmi helyzet” fogalma (Jackman és Jackman, 1979), amely inkább a jövedelmi egyenlőtlenségek kutatásában használatos. Az SSS-sel ellentétben az objektív szociális státusz (OSS) olyan státuszmutatókra vonatkozik, mint az iskolázottság, jövedelem, foglalkozás, anyagi vagyon, háztartási javak, lakás típusa, autó típusa stb. (Adler, Stewart és mtsai, 2007). Ezért az objektív státusz az anyagi javakon, a kézzelfogható erőforrásokon és az oktatási háttéren alapszik, amelyek nem feltétlenül járnak együtt az észlelt csoporton belüli tisztelettel, elismertséggel és befolyással.

Az OSS és az SSS kapcsolatát vizsgálva Centers (1949) azt találta, hogy azoknak az embereknek, akiknek rosszabb anyagi helyzettel rendelkeztek, nem feltétlenül érezték magukat kevésbé megbecsültnek a társas csoportjaikban. A társas csoportokban (például család, barátok) ezek az egyének képességeik vagy ismereteik alapján a többiek tiszteltek, elismertek, ami magasabb szintű SSS-t eredményezett körükben. Ezzel összhangban a legmagasabb OSS-sel rendelkezők is érezhetik úgy, hogy észrevétlenek a csoporton belül és a többiek nem ismerik el eredményeiket (alacsony SSS). Továbbá, az SSS nemcsak az egyén jelenlegi szociális helyzetét tükrözi, hanem az egyén múltját vagy jövőbeni kilátásait is magában foglalhatja (Singh-Manoux, Marmot és Adler, 2005). Összességében tehát az SSS és OSS egymástól bizonyos értelemben függetlenek, lehet valakinek magas SSS-e, valójában magas OSS nélkül, vagy fordítva, illetve lehet mindkettő egyszerre magas vagy egyszerre alacsony is.

Mivel az SSS és az OSS is az egyéni észleléseken alapszik, az érzelmi komponensek kulcsszerepet játszanak megítélésükben. Az érzelmek egy bizonyos alcsoportja, amelyet éntudatos érzelmeknek nevezünk, különösen fontosak a státuszdinamikában. Ezek az összetett érzelmek magukban foglalják a büszkeséget, a szégyent, az irigységet, a megvetést és a csodálatot (Steckler és Tracy, 2014). Jelen disszertációban a büszkeségre és az irigységre fókuszáltunk, mivel ez a két érzelem egymással is összekapcsolódik, hiszen az egyik a másikra adott válaszként is értelmezhető (Lange és Crusius, 2015b).

Az éntudatos érzelmek közül a magas státuszhoz leginkább a büszkeség érzelme köthető. A büszkeségnek két típusát különböztetjük meg Tracy és munkatársainak (2010) a témában úttörő munkássága alapján. Beszélhetünk autentikus és a hubrisztikus büszkeségről, melyek a státusz különböző módon történő fenntartása érdekében fejlődtek ki (Tracy és Robins, 2007b, 2007a).

Az autentikus büszkeséget akkor élünk át, amikor a siker attribúciója belső, instabil és kontrollálható (Lewis, 2007; Tracy, Cheng, Robins és Trzesniewski, 2009, Weiner, 1985; Weiner és mtsai., 1987). Másképpen, ha az autentikus büszkeség alapfeltétele, hogy a sikert saját erőfeszítéseinknek tulajdonítsuk. Például azt gondoljuk, hogy hogy „azért nyertem, mert sokat gyakoroltam”. Az autentikus büszkeség összefügg a magas önértékeléssel és a teljesítménnyel, az extraverzióval, barátságossággal, lelkiismeretességgel, proszociális viselkedéssel és a mentális egészséggel (Cheng és mtsai., 2010; Tracy és mtsai., 2009; Tracy és Robins, 2007b, 2007a).

Hübrisztikus büszkeséget ezzel szemben akkor élünk át, amikor a siker attribúciója belső, stabil és kontrollálhatatlan (Lewis, 2007; Tracy és mtsai., 2009). Másképpen, hübrisztikus büszkeség akkor tapasztalható, amikor a sikert a képességeknek tulajdonítjuk. Például azt gondoljuk, hogy „azért nyertem, mert én vagyok a legtehetségesebb”. A hübrisztikus büszkeség kapcsolatba hozható az antiszociális viselkedéssel és agresszióval is (Tracy és Robins, 2007b). Továbbá összefügg a neurotizmussal, a lelkiismeret hiányával, a narcizmussal, a problémás szociális kapcsolatokkal (Cheng és mtsai., 2010; Tracy és mtsai., 2009; Tracy és Robins, 2007b, 2007a).

Míg a büszkeség a státusz megszerzéséhez és fenntartásához kapcsolódó pozitív érzelem, az irigység az a negatív érzelem, amelyet egy másik ember magasabb státusza vált ki. Definíció szerint az irigység az a fájdalommal teli, frusztráló érzelem, amely akkor fordul elő, amikor az egyénnek alul marad egy társas összehasonlítás során, és ezt kompenzálандó erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy ő maga is elérje, ami a másinak van, vagy megpróbál a másik személynek ártani és ezáltal csökkenteni a köztük lévő különbséget (Parrott és Smith, 1993; Smith és Kim, 2007). Mivel az irigység társas érzelem, funkciója a társas hierarchiák szabályozása az én és a másik közötti különbség kiegyenlítésével (Van de Ven, Zeelenberg és Pieters, 2009). A büszkeséghez hasonlóan az irigységnek is két oldala van. A rosszindulatú irigység (angolul malicious envy) arra készteti az egyént, hogy az irigyelt másik érdemeit lehúzza, míg a jóindulatú irigység (angolul benign envy) motiválja az egyéneket saját státusza növelésére, gyakran személyes erőfeszítések fokozásával (Lange és Crusius, 2015a; Salovey és Rodin, 1984). Egyes kutatók szerint (Miceli és Castelfranchi, 2007; Schoeck, 1969) csak a rosszindulatú irigységet lehet valódi irigységnek tekinteni, mivel az irigység definíciójából fakadóan ez az érzelem okozza a nagyobb mértékű frusztrációt. (Salovey és Rodin, 1984). A rosszindulatú irigység negatív gondolatokat von maga után az irigyelt másik iránt (Van de Ven és mtsai., 2009). Továbbá, a rosszindulatú irigység esetén a figyelem inkább

a irigylet személyére, mint az irigység tárgyára fókuszál (Crusius és Lange, 2014; Hill, DelPriore és Vaughan, 2011).

Másrészről, az ellenséges gondolatok és viselkedés hiánya mellett, a jóindulatú irigység szintén valódi irigységnek tekinthető, mivel ugyanúgy kíséri egy hasonló felfelé irányuló összehasonlítás okozta frusztráció (Lange és Crusius, 2015a, 2015b; Neu, 1980). A rosszindulatú irigységgel ellentétben a jóindulatú irigység pozitív gondolatokat von maga után az irigylet személy felé (Van de Ven és mtsai., 2009), és fokozott erőfeszítésekkel jár (Lange és Crusius, 2015a). A jóindulatú irigység esetén a figyelem kevésbé az irigylet másakra, mintsem az irigység tárgyának eléréséhez szükséges eszközökre összpontosít (Crusius és Lange, 2014).

Módszerek

Összesen hat kutatásban vizsgáltuk meg a büszkeség, az irigység és a szociális státusz két oldala közötti összefüggéseket. Az 1. sz. táblázat tartalmazza ezek áttekintését. Minden kutatási anyag és az adatok elérhetőek az <https://osf.io/ebg8a/> és <https://osf.io/7u3y4/> oldalakon.

1. sz. táblázat: A hat vizsgálat összefoglalása

<i>Büszkeség</i>						
	<i>Szociális státusz</i>	<i>Státusz fenntartása</i>	<i>Büszkeség</i>	<i>Módszer</i>	<i>N</i>	<i>Statisztika</i>
Vizsgálat 1	Saját OSS és SSS	Dom-preszt.	Aut-Hüb.	Kérdőív	552	Korr+SEM
Vizsgálat 2	Saját OSS és SSS	Dom-preszt.	Aut-Hüb.	Kérdőív	509	Korr+SEM
Vizsgálat 3	Saját OSS és SSS	Dom-preszt.	Aut-Hüb.	Vinyetta	345	Anova+SEM
Vizsgálat 4	Másik OSS és SSS	Dom-preszt.	Aut-Hüb.	Vinyetta	497	Anova+SEM
<i>Irigység</i>						
		<i>Megérdemeltség</i>	<i>Irigység</i>	<i>Módszer</i>	<i>N</i>	<i>Statisztika</i>
Vizsgálat 5	Own OSS and SSS	Igen/Nem	Mal-Ben.	‘Critical incident’	399	GLMM
Vizsgálat 6	Other OSS and SSS	Igen/Nem	Mal-Ben.	Vinyetta	389	GLMM

Mérőeszközök

Vizsgálat 1 és 2

A büszkeség mérésére a Hübrisztikus és Autentikus Büszkeség Skálát használtuk (Tracy és Robbins, 2007). A státuszfenntartást a Dominancia és Presztízs Skálával mértük (Cheng és mtsai., 2010). Az SSS-t a MacArthur létrával mértük (Adler és mtsai, 2000; Ostrove és mtsai, 2000). Az OSS-t az iskolázottsággal és az átlagos havi jövedelem változókkal mértük az első vizsgálatban, majd a második vizsgálatban kiegészítettük ezt az anyagi jóléttel, foglalkozással és a válaszadókat olyan tulajdonaikról is kérdeztük, mint lakás, mobil telefon, autó.

Vizsgálat 3 és 4

A 3. és 4. vizsgálatban vinyetta módszert alkalmazva egy 2×2 elrendezésben manipuláltuk az SSS-t és az OSS-t (magas vs. alacsony). A 3. vizsgálatban arra kértük a válaszadókat, hogy képzeljék bele magukat egy, a vinyetta által leírt helyzetbe, melyben az ő saját státuszukat manipuláltuk a fent leírtak szerint, majd ezt követően válaszoltak a Dominancia és Presztízs Skála (Cheng és mtsai., 2010) tételeire és az Autentikus és Hübrisztikus Büszkeség Skála tételeire (Tracy és Robins, 2007).

A 4. vizsgálatban a vinyetta szövege megegyezett a 3. vizsgálatban használttal, attól eltekintve, hogy itt nem a kitöltő volt a protagonista, hanem egy másik személy (Gabi) viselkedését és vélt érzelmeit kellett megítélnie.

Vizsgálat 5

Az 5. vizsgálatban a résztvevőket két kondícióba osztottuk. Az OSS kondícióban arra kértük őket, hogy gondoljanak egy barátjukra, ismerősükre, akinek több pénze, szebb háza, stb. volt, míg az SSS kondícióban egy olyan barátról kellett írniuk pár sort, akit a többiek jobban tisztelnek. Ezt követően válaszoltak az Irigység Skálára (Lange és Crusius, 2015a) és azt is megkérdeztük tőlük, hogy a barátjuk előnyét megérdemeltnek tartják-e.

Vizsgálat 6

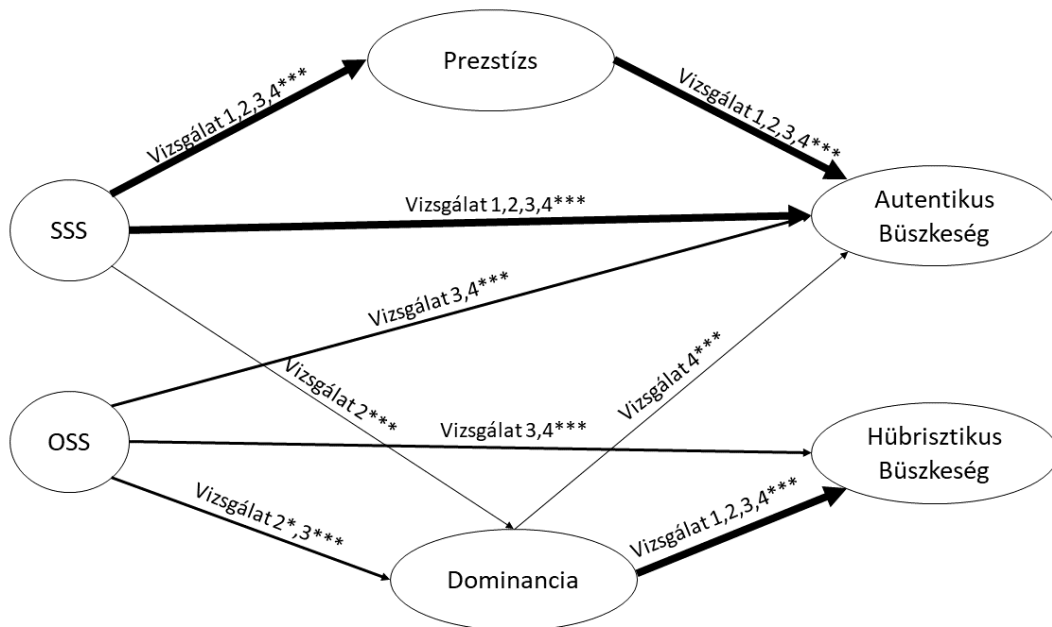
2×2 vinyetta elrendezésben arra kértük a válaszadókat, hogy képzeljenek el egy olyan helyzetet, melyben a saját OSS és SSS-ük kb. átlagos, Gabi viszont jobb náluk vagy OSS vagy SSS tekintetében és ez lehet megérdemelt vagy nem megérdemelt. Ezt követően kértük tőlük, hogy ítélik meg az Irigység Skála (Lange és Crusius 2015a) segítségével, hogy mennyire lennének irigyek Gabira.

Eredmények

Büszkeség és szociális státusz

Az 1. sz. ábra összefoglalja az 1-4. vizsgálatok szignifikáns eredményeit.

1. sz. ábra. Szignifikáns kapcsolatok az 1-4. vizsgálatokban

Megjegyzés. Mind a négy vizsgálatban SEM elemzést végeztünk. A nyílak vastagsága azt jelzi, hogy hány tanulmányban igazolódott. Az ábrán nem jelölt kapcsolatok nem voltak szignifikánsak.

Irigység és szociális státusz

A GLMM elemzés alapján az 5-6. vizsgálatban egyaránt a státusznak szignifikáns főhatása volt az irigységre, az SSS kondícióban magasabb irigység pontszámokat eredményezve az OSS kondícióhoz hasonlítva. Továbbá szignifikáns interakciót találtunk a megérdemeltség és az irigység típusa között. A páros összehasonlítások megmutatták, hogy a jóindulatú irigység akkor volt valószínűbb, amikor a másik előnye megérdemelt volt, a rosszindulatú irigység pedig akkor, amikor a másik előnye nem megérdemelt volt.

Megvitatás

Jelen kutatás célja a szociális státusz és az éntudatos érzelmek dinamikájának feltárása volt. Az érzelmek alapvető szerepet játszanak a társas hierarchiák kialakulásában és működésében. ugyanis funkciójuk, hogy segítsék a complex szociális szerveződésekben való navigációt (Griskevicius, Tybur és den Bergh, 2010). Ugyanakkor keveset tudunk arról, hogy a státusznak pontosan mely sajátosságai befolyásolhatják ezeket az érzelmeket. Ezért a jelen kutatásban egyet visszaléptünk és megvizsgáltuk a szociális státusz természetét, megkülönböztetve annak objektív és szubjektív aspektusát. A büszkeséget, mint a magas státuszhoz kapcsolódó érzelmet és az irigységet, mint a magas státuszra adott választ vizsgáltuk meg részletesebben. Fontos megemlíteni, hogy ez a két érzelem nem ellentétes egymással, mert a büszkeség inkább a szelfhez kapcsolódik, míg az irigység inkább szociális vetületű érzelem. Összességében elmondható, hogy a szubjektív szociális státusz kitüntetett szerepet játszik a büszkeség és az irigység dinamikájában. Továbbá, a büszkeség esetében az emberek hajlamosak eltúlozni az anyagi javak fontosságát hipotetikus helyzetekben, ami az önbeszámolós kutatásokban nem igazolódik.

Büszkeség és szociális státusz

Jelen kutatásban négy vizsgálat igazolta az SSS és OSS differenciált hatását a büszkeségre, tekintetbe véve annak autentikus és hübrisztikus arculatát. A vizsgálatok fő eredménye, hogy az SSS – az OSS-sel szemben – összefügg az autentikus büszkeséggel a presztízszen keresztül. Az OSS hatását tekintve különbség volt a négy tanulmány között annak függvényében, hogy a válaszadóknak saját helyzetüket vagy egy másik személyt kellett-e megítélni és hogy jelenlegi helyzetükről adtak-e számot vagy egy hipotetikus helyzetet ítélték meg. Az önbeszámolós kérdőíves kutatásokban (1. és 2. vizsgálat) az OSS nem volt kapcsolatban a büszkeséggel. Azonban a vinyetta kutatásokban a válaszadók úgy nyilatkoztak, hogy ha beleképzelik magukat, abba a helyzetbe, hogy magas OSS-sel rendelkeznek, akkor büszkéek lennének (3. vizsgálat), továbbá másokról is ezt feltételezték (4. vizsgálat). A büszkeséggel kapcsolatos kutatásaink fő tanulsága tehát, hogy a büszkeséget nem lehet homogén érzelmeként tekinteni és a mögötte lévő státusz tulajdonságait figyelmen kívül hagyni.

Irigység és szociális státusz

Az 5-6. vizsgálatok eredményei alapján elmondható, hogy az SSS felerősíti az irigység érzését és a megérdemeltség mentén lehet elkülöníteni jóindulatú és rosszindulatú arculatot. Ennek lehetséges magyarázata, hogy az SSS-hez kapcsolódó szociális faktorok fontosabbak az identitásuk szempontjából, ezért az azokat ért másokkal szembeni csorba fájdalmasabb érzelmet okoz (DeSteno és Salovey, 1996; Salovey és Rodin, 1984). Továbbá, korábbi kutatási eredményekkel egybehangzóak voltak eredményeink a megérdemeltség szerepére az irigységben (Crusius és Lange, 2017; Lange és Crusius, 2015a; Smith, Parrott, Ozer, és Moniz, 1994). A jóindulatú irigység valószínűsíthető abban az esetben, ha a másik fél előnyét megérdemeltnek véljük.

Összességében az irigység esetén is elmondható, hogy az SSS és az OSS differenciált szerepet játszik az érzelem generálásában és az SSS-ben manifesztálódó csoporton belüli tisztelet és elismerés relevánsabb összehasonlítási alap az irigységet tekintve, mint az anyagi előnyök mentén való méricskélés. Ennek következményeképpen, bár kontraintuitíven hathat a mai világunkban, az emberek nem anyagi javakkal lesznek motiválhatóak az érzelmeik mentén, hogy fentebb mozogjanak a társas hierarchiában.

Irodalomjegyzék

- Adler, N., Stewart, J., és others. (2007). The MacArthur scale of subjective social status. *MacArthur Research Network on SES és Health*. Retrieved from [Http://Www. Macses. Ucsf. Edu/Research/Psychosocial/Subjective. Php](Http://Www.Macses.Ucsf.Edu/Research/Psychosocial/Subjective.Php).
- Åslund, C., Leppert, J., Starrin, B., és Nilsson, K. W. (2009). Subjective social status and shaming experiences in relation to adolescent depression. *Archives of Pediatrics és Adolescent Medicine*, 163(1), 55–60.
- Cheng, J. T., Tracy, J. L., Foulsham, T., Kingstone, A., és Henrich, J. (2013). Two ways to the top: Evidence that dominance and prestige are distinct yet viable avenues to social rank and influence. *Journal of Personality and Social Psychology*, 104(1), 103.
- Cheng, J. T., Tracy, J. L., és Henrich, J. (2010). Pride, personality, and the evolutionary foundations of human social status. *Evolution and Human Behavior*, 31(5), 334–347.
- Crusius, J., és Lange, J. (2014). What catches the envious eye? Attentional biases within malicious and benign envy. *Journal of Experimental Social Psychology*, 55, 1–11.
- Crusius, J., és Lange, J. (2017). How do people respond to threatened social status? Moderators of benign versus malicious envy. *Envy at Work and in Organizations: Research, Theory, and Applications*, 85–110.
- DeSteno, D. A., és Salovey, P. (1996). Jealousy and the characteristics of one's rival: A self-evaluation maintenance perspective. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 22(9), 920–932.
- Griskevicius, V., Tybur, J. M., és den Bergh, B. (2010). Going green to be seen: status, reputation, and conspicuous conservation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 98(3), 392.
- Henrich, J., és Gil-White, F. J. (2001). The evolution of prestige: Freely conferred deference as a mechanism for enhancing the benefits of cultural transmission. *Evolution and Human Behavior*, 22(3), 165–196.
- Hill, S. E., DelPriore, D. J., és Vaughan, P. W. (2011). The cognitive consequences of envy: Attention, memory, and self-regulatory depletion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 101(4), 653.
- Homans, G. C. (2017). *The human group*. Routledge.
- Lange, J., és Crusius, J. (2015a). Dispositional envy revisited: Unraveling the motivational dynamics of benign and malicious envy. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 41(2), 284–294.
- Lange, J., és Crusius, J. (2015b). The tango of two deadly sins: The social-functional relation

- of envy and pride. *Journal of Personality and Social Psychology*, 109(3), 453.
- Lewis, M. (2007). Self-conscious emotional development. *The Self-Conscious Emotions: Theory and Research*, 134–149.
- Magee, J. C., és Galinsky, A. D. (2008). 8 social hierarchy: The self-reinforcing nature of power and status. *Academy of Management Annals*, 2(1), 351–398.
- Mazur, A. (1973). A cross-species comparison of status in small established groups. *American Sociological Review*, 513–530.
- Miceli, M., és Castelfranchi, C. (2007). The envious mind. *Cognition and Emotion*, 21(3), 449–479.
- Neu, J. (1980). *Jealous thoughts*.
- Parrott, W. G., és Smith, R. H. (1993). Distinguishing the experiences of envy and jealousy. *Journal of Personality and Social Psychology*, 64(6), 906.
- Salovey, P., és Rodin, J. (1984). Some antecedents and consequences of social-comparison jealousy. *Journal of Personality and Social Psychology*, 47(4), 780.
- Schoeck, H. (1969). *Envy*. Liberty Press Boston, MA.
- Singh-Manoux, A., Marmot, M. G., és Adler, N. E. (2005). Does subjective social status predict health and change in health status better than objective status? *Psychosomatic Medicine*, 67(6), 855–861.
- Smith, R. H., és Kim, S. H. (2007). Comprehending envy. *Psychological Bulletin*, 133(1), 46.
- Smith, R. H., Parrott, W. G., Ozer, D., és Moniz, A. (1994). Subjective injustice and inferiority as predictors of hostile and depressive feelings in envy. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 20(6), 705–711.
- Steckler, C. M., és Tracy, J. L. (2014). The emotional underpinnings of social status. In *The psychology of social status* (pp. 201–224). Springer.
- Tracy, J. L., Cheng, J. T., Robins, R. W., és Trzesniewski, K. H. (2009). Authentic and hubristic pride: The affective core of self-esteem and narcissism. *Self and Identity*, 8(2–3), 196–213.
- Tracy, J. L., és Robins, R. W. (2007a). Emerging insights into the nature and function of pride. *Current Directions in Psychological Science*, 16(3), 147–150.
- Tracy, J. L., és Robins, R. W. (2007b). The psychological structure of pride: a tale of two facets. *Journal of Personality and Social Psychology*, 92(3), 506.
- Van de Ven, N., Zeelenberg, M., és Pieters, R. (2009). Leveling up and down: the experiences of benign and malicious envy. *Emotion*, 9(3), 419.
- Weiner, B. (1985). An attributional theory of achievement motivation and emotion.

Psychological Review, 92(4), 548.

Weiner, B., Frieze, I., Kukla, A., Reed, L., Rest, S., és Rosenbaum, R. M. (1987). Perceiving the causes of success and failure. *Preparation of This Paper Grew out of a Workshop on Attribution Theory Held at University of California, Los Angeles, Aug 1969.*

Zitek, E. M., és Tiedens, L. Z. (2012). The fluency of social hierarchy: the ease with which hierarchical relationships are seen, remembered, learned, and liked. *Journal of Personality and Social Psychology*, 102(1), 98.